

El color del paraíso

Rang-e khoda, Majid Majidi, 1999

La humanitat del cec davant la cega humanitat.

Mohammad és un noi cec internat en una escola per a discapacitats de Teheran. Al final del període escolar espera l'arribada del seu pare que l'ha de prendre cap a casa per passar les vacances d'estiu. Tan-mateix, el pare no té moltes ganes d'endur-se'l donades les dificultats socials i econòmiques que suposa la discapacitat del nen. Al llarg de l'estiu descobrim com Mohammad desenvolupa una sensitiva relació amb la naturalesa i un estret llaç afectiu amb les germanes i l'àvia. El pare és qui, en canvi, sembla tenir una ceguesa emocional vers el fill i és incapaç de valorar-li cap qualitat.

Majidi i el nou cinema iranià

El director Majid Majidi (Teheran, 1959) forma part ja

d'una nova generació de cineastes iranians que han contribuït recentment a la definició i aprofundiment de la cinematografia d'aquell país. Majidi inicià la seva carrera cinematogràfica fent d'actor pel reputat director iranià Mohsen Makhmalbaf. Després realitzà quatre curtmetratges, fins que el 1991 rodà finalment el seu primer film, *Baduk*; la història dels nens que, en condicions ínfimes, contrabandegen a la frontera entre Iran i Pakistan. En la seva posterior filmografia la presència dels infants és una constant. A *Pedar* és un adolescent disconforme amb les segones noces de sa mare; a *Bacheha-Ye aseman*, un noi sobresurt amb molta voluntat d'un context extrem de pobresa; i a *Baran*, la humanitat d'un nen cec. Totes aquestes

pel·lícules han estat premiades al seu país i també internacionalment.

A *El color del paraíso* Majidi insisteix en el tractament de la relació entre infants i adults, remarcant la figura del pare com una paràbola de la lluita entre dues generacions; la jove que es debat per l'amor i la família i la gran a que busca simplement el propi interès. La presència infantil als films de Majidi respon també a motius polítics. El propi director reconeix, que comunicar el missatge de la pel·lícula a través d'infants facilita un millor control dels continguts del film davant les pressions socials i religioses a l'Iran. Dir el que es diu en boca d'un adult pot semblar a les autoritats comprometedor i censurable, però si ho diu un nen queda

suavitzat i matisat, i pot semblar, fins i tot, commovedor i poc més que simpàticament contestatari. En aquest mateix context de censura calen interpretar-se les metàfores visuals dels elements naturals i el paisatge.

Mirar vs. veure

Certament, en el film *El color del paraíso* la ceguera del pare és molt més gran i profunda que la del fill: incapaç com és d'assaborir la bellesa de la vida i l'alegria de la natura. Mohammad, en canvi, ha après a veure amb el tacte i l'oïda i a entendre la vida millor que els adults. La seva generositat, el seu amor sincer i el seu afany per aprendre tot allò que el rodeja contrasten amb la vida temerosa i egoista del pare, un home vidu obsessionat per tornar-se a casar per poder tenir algú que el cuidi durant la seva vellesa.

Amb moments plens d'emotivitat i d'altres de dramatisme, el guió és mínim però perfectament construït, amb abundants imatges plenes de bellesa i contingut, i on s'afronten temes transcendents a partir d'esdeveniments nimis i ordinaris, tot plegat amb un profund sentit humà. A la vegada, la resolució de la tragèdia és plena d'optimisme i tendresa sense caure en artificiositats, gràcies a la naturalitat de les interpretacions i a la mirada sincera de la càmera. El ritme és lent, com requereix el lirisme de la història, però sense que suposi un obstacle en el gaudiment de la pel·lícula.

Fitxa tècnica

Equip tècnic

Direcció i guió: Majid Majidi
Producció: Mehdi Karimi
Fotografia : Mohammad Davoodi
Montatge : Hassan Hassandoost
Música : Alireza Karimi
So: Mohammad Reza Delpak
Vestuari: Asghar Nezhadeimi
País: Iran
Any: 1999
Durada: 90 minuts

Equip Artístic

Mohsen Ramezani: Mohammad
Hossein Mahjoub: el pare
Salime Feizi: l'àvia
Farahnaz Safari: la germana gran
Elham Sharifi: la germana petita
Behzad Rafi: el professor Morteza
Fatemi: el fuster
Ahmed Aminian: esposa jove

Filmografia

2001
Baran
1999
Rang-e khoda (El color del paraíso)
1997
Bacheha-ye aseman (Children of Heaven)
1996
Pedar (The Father)
1991
Baduk